

Kontakty z Mediami i
Informacja

Sąd Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 133/15
Luksemburg, 11 listopada 2015 r.

Wyrok w sprawie T-544/13
Dyson Ltd/Komisja

Dyson przegrał sprawę o stwierdzenie nieważności rozporządzenia w sprawie etykietowania energetycznego odkurzaczy

Brytyjska spółka nie zdołała bowiem wykazać, że istniały bardziej rzetelne, dokładne i powtarzalne testy niż test przyjęty przez Komisję

Od dnia 1 września 2014 r. wszystkie odkurzacze sprzedawane w Unii Europejskiej podlegają etykietowaniu energetycznemu, którego warunki są określone przez Komisję w rozporządzeniu uzupełniającym dyrektywę w sprawie etykietowania energetycznego¹. Etykietowanie ma na celu w szczególności poinformowanie konsumentów o poziomie efektywności energetycznej i wydajności sprzątanía odkurzacza z pustym zbiornikiem. Rozporządzenie nie przewiduje testowania odkurzaczy ze zbiornikiem zapełnionym kurzem.

Dyson projektuje i produkuje odkurzacze cyklonowe bezworkowe. Uznając zasadniczo, że test przyjęty przez Komisję do pomiaru efektywności energetycznej odkurzaczy działa na niekorzyść jego produktów względem odkurzaczy workowych, Dyson wniósł do Sądu Unii Europejskiej o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji.

Wyrokiem z dnia dzisiejszego **Sąd oddalił skargę Dysona w całości i utrzymał tym samym w mocy przepisy wprowadzone przez Komisję w zaskarżonym rozporządzeniu.**

Dyson twierdzi, że rozporządzenie wprowadza konsumentów w błąd, gdyż wydajność sprzątanía jest testowana wyłącznie, kiedy zbiornik odkurzacza jest pusty, a nie w trakcie użytkowania. Sąd przyznał, że moc ssąca i efektywność energetyczna odkurzacza z zapełnionym zbiornikiem obniżają się z powodu nagromadzenia kurzu. Niemniej jednak przypominał, że **Komisja nie mogła przyjąć testów prowadzonych ze zbiornikiem zapełnionym, gdyż nie są one rzetelne, dokładne i powtarzalne**, tak jak wymaga tego rozporządzenie. W tym względzie Sąd stwierdził, że **Dyson nie dowiódł powtarzalności testów prowadzonych na odkurzaczach z zapełnionym zbiornikiem**, gdyż nie wykazał, że można było uzyskać te same rezultaty w różnych laboratoriach za pomocą jednej próbki.

Zdaniem Dysona rozporządzenie faworyzuje odkurzacze workowe na niekorzyść odkurzaczy bezworkowych i cyklonowych, ponieważ utrata mocy ssącej z powodu zanieczyszczenia worka nie może być wykryta podczas testów przeprowadzonych na pustym zbiorniku. Sąd stwierdził, że **rozporządzenie nie narusza zasady równego traktowania**. Mianowicie, chociaż nawet zdaniem Komisji istnieją obiektywne różnice między odkurzaczymi bezworkowymi i workowymi, **Komisja mogła potraktować w taki sam sposób odmienne sytuacje, gdyż istnieje obiektywne i odpowiednie uzasadnienie**. W tym względzie Sąd zaznaczył, że właśnie z powodu braku powtarzalnych testów na odkurzaczach zapełnionych potraktowanie w taki sam sposób odkurzaczy bezworkowych i workowych było obiektywne i odpowiednie. Komisja oparła tym samym swój wybór na teście, który był najbardziej przystosowany do osiągnięcia celu realizowanego przez dyrektywę (a mianowicie dostarczenia rzetelnej i ujednoliconej informacji konsumentom, tak aby mogli dokonać wyboru produktów o najlepszej wydajności).

¹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 665/2013 z dnia 3 maja 2013 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykietowania energetycznego odkurzaczy (Dz.U. L 192, s. 1).

Dyson uważa w końcu, że w rozporządzeniu nie wyjaśnia się, dlaczego stan postępu technicznego nie pozwala na przetestowanie efektywności energetycznej i wydajności sprzątania odkurzacza, kiedy zbiornik jest wypełniony kurzem i dlaczego Komisja odłożyła w zaskarżonym rozporządzeniu zbadanie tej techniki testowania na pięć lat. Sąd orzekł, że Komisja wystarczająco uzasadniła wybór testu, gdyż wyjaśniła, że ze względu na stan wiedzy technicznej brak jest rzetelnych, dokładnych i powtarzalnych testów na zapełnionym zbiorniku.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793